

Dreamdo Oy – unelmista totta

Sivu 9

Villiyrtit – lähiruokaa
parhaimmillaan s.4

Vanhat pergamentti-
fragmentit s.10

Älykkyyttä kaupunki-
suunnitteluun s. 14

What brought me to Mikkeli?

Earlier, between 1998 and 2000, I had taken a sabbatical from Dublin City University in Ireland where I had been carrying out research since 1982 and come to work with Savcor Coatings on an EU-funded scheme.

I enjoyed very much my time in Mikkeli, particularly the surrounding environment of lakes and forests, and I returned to Ireland with many good memories. So, when the chance came to return as Professor of Material Technology in a newly started up research unit of Lappeenranta University of Technology, based in Mikkeli, I decided to take the plunge and pursue my career in Finland with ASTRaL – the Advanced Surface Technology Research Laboratory.

In collaboration with Mikkeli University of Applied Sciences (MUAS), we set up a well-equipped laboratory to carry out research on thin film coatings. Setting up a completely new laboratory is always a difficult business – I did the same thing in my previous position in Dublin.

It takes time to gain academic recognition, to forge links with industries and to build up a record of

project work. Isolated units away from the main campus can also suffer from a lack of cross-fertilisation of ideas with researchers in other areas. However, we now have an international reputation in the field of atomic layer deposition and particularly its development into a roll-to-roll industrial process.

This has only been possible with the excellent funding support we have had from the regional and local government. Miktech Oy, the innovation and technology centre, have been extremely supportive in enabling us to develop our national and international contacts and the local representatives of Tekes have also been very helpful in enabling us to win funding support for our projects.

Now I am looking forward to moving into our new laboratories in the soon-to-be-opened TUMA building – the next step in the development of ASTRaL.

David Cameron

Professor of Material Technology
ASTRaL – the Advanced Surface
Technology Research Laboratory
LUT Savo Sustainable Technologies

”Now we have an international reputation in the field of atomic layer deposition”.

Mikkelin yliopistokeskus
Yliopistokeskuslehti 2012–2013
• Julkaisija
Mikkelin yliopistokeskus
Lönnrotinkatu 7, 50100 Mikkeli
• www.muc.fi

• Päätoimittaja Matti Malinen
• Toimitussihteeri Sirpa Taskinen
• Toimituskunta Hanna Arpiainen,
Sari Ikonen, Kalle Karttunen,
Anu-Riikka Kolari, Soile Kuuva,
Sirpa Piskonen

• Toimittaja Taina Harmoinen /
Viestintä ja markkinointi
Taina Harmoinen
• Kuvat Taina Harmoinen
Kannen kuva Paula Myöhänen
• Ulkoasu ja taitto
Päivi Veijalainen / Huhtikuu
• Paino ja jakelu Yliopistopaino

Mikkelin yliopistokeskuksen koordinaatioyksikkö

– tukiverkko yliopistojen välillä

Mikkelin yliopistokeskuksen koordinaatioyksikkö on pieni ja tehokas kolmen hengen työtiimi. Sen tehtävänä on Mikkelin yliopistojen yksiköiden yhteistyön kehittäminen ja koordinointi sekä edunvalvonta ja sidosryhmäyhteistyö. Tavoitteena on yliopistojen osaamisen linkittyminen seudulliseen osaamiseen ja kehittämiseen.

Mikkelin yliopistokeskuksen toimintaa koordinoi Helsingin yliopisto, jonka alaisuudessa myös koordinaatioyksikkö toimii. Paikallistasolla yliopistokeskuksen yksiköiden johtajat ja pääsihteeri sekä kaupunginjohtaja muodostavat johtoryhmän, joka vastaa muun muassa yliopistojen yksiköiden yhteistyön kehittämisestä.

Vaikka yliopistojen alat ja toimintakulttuurit ovat erilaiset, pääsihteeri **Matti Malinen** kertoo yhteistä kehittämistä ja yhteisiä rajapintoja löydetävän aina vain lisää. Toki erilaisuus tuo omat paineensa yhteistyöhön.

Koordinaatioyksikön toiminta on monipuolista. Koko ajan pitää oppia uutta. Tämä on paraatipaikka yliopistotoiminnassa. Yksikön henkilöstö on tosi motivoitunut tehtäviinsä ja meillä tartutaan haasteisiin kuin haasteisiin, Matti Malinen toteaa.

Tieteen popularisointia varten koordinaatioyksikkö järjestää vuodessa muun muassa useita yleisöluentoja, jotka keräävät kuulijoita aiheesta riippuen muutamista kymmenistä osallistujista täyteen saliin. Kerran vuodessa järjestetään myös kaikille avoin Mikkelin Tiedepäivä yhteistyössä Mikkelin ammatikorkeakoulun ja Maa- ja elintarviketalouden tutkimuskeskus MTT:n Mikkelin yksikön kanssa.

Tiedepäivässä esitellään Mikkelin seudulla tehtävää tutkimus- ja kehittämistoimintaa.

–Meidän toimintakulttuurinamme on jalkautuminen yksiköiden henkilöstön keskuuteen. Näin olemme saaneet luotua luottamukselliset suhteet ja ihmiset osallistuvat järjestämiimme tapahtumiin ja koulutuksiin sekä ottavat rohkeasti yhteyttä erilaisissa asioissa. Työn rikkautena onkin yhteistyö erilaisten, eri toimialoja edustavien ihmisten kanssa, toteaa tapahtumien ja koulutuksien järjestämistä organisoi-va suunnittelija **Ulla Jurvanen**.

Yliopistokeskus on toiminut vasta vuodesta 2004 lähtien, joten sen tunnettuuden lisäämiseksi tarvitaan edelleen monipuolista viestintää.

–Koordinaatioyksikön kautta tiedotamme suoraan sekä avustamme viestintäasioissa yliopistokeskuksen yksiköitä. Tutkijoiden työn tulokset

halutaan tietoisuuteen niin medialle, suurelle yleisölle kuin alueen päättäjillekin päätöksenteon tueksi, viestintäsuunnittelija **Sirpa Taskinen** kertoo. Sirpa Taskisen työkentällä nykypäivän kiire ja viestitulva tuovat oman haasteensa – miten sähköpostiviestin saa niin mielenkiintoiseksi, että viestin saaja edes avaa sen ja lukee.

–Parhain kiitos tulee, kun lehdistä ja mediasta bongaa yliopistokeskuksen uutisia, toteaa Sirpa Taskinen.

Mikkelin yliopisto-keskuksen koordinaatioyksikkö:

- Pääsihteeri Matti Malinen
+358 (0)50 496 89 81
- Suunnittelija Ulla Jurvanen
+358 (0)50 439 7798
- Viestintäsuunnittelija Sirpa Taskinen
+358 (0)50 374 1150

Villiyrtit – lähiruokaa parhaimmillaan

Helsingin yliopiston Ruralia
-instituutin projektipäällikkö
Birgitta Partanen hehkuttaa
villiyrttien puolesta, eikä
suotta, sillä villiyртеillä on
tällä hetkellä nostetta.
Niitä käytetään entistä
enemmän niin ravintoloiden
kuin kotienkin keittiöissä.

Villiyrtit ovat kaikista parasta
lähiruokaa. Ne maistuvat hy-
välle eivätkä kuormita ympä-
ristöä. Villiyrttien kasvattamiseen ei
tarvita kylvämistä eikä kitkemistä.
Ne kasvavat itsekseen luonnossa,
ja niitä on paljon ympäristössämme,
Birgitta Partanen toteaa.

Villiyrttejä pystyy käyttämään to-
della monipuolisesti. Birgitta Parta-
nen arvelee, ettei kaikkia mahdolli-
suuksia ole vielä löydetty.

Yrttien jatkojalostusta pitää sel-
vittää ja tutkia, erityisesti säilyvyy-
destä ja hygieenisestä laadusta tarvi-
taan lisää tutkimuksia. Myös villiyrt-
tien terveysvaikutuksista kaivataan
tutkittua tietoa, nykyinen terveystie-
to on lähinnä kansanperinteestä, Bir-
gitta Partanen toteaa.

Paljon mahdollisuuksia

Ravintoloiden kiinnostus villiyrtytien käyttöön on kasvanut koko Suomessa. Mikkelin seudulla villiyrtytien käytössä edelläkävijöitä ovat Tertin kartano, Ravintola Vilee ja Anttolanhovi.

Birgitta Partasen haaveena on saada Etelä-Savossa kerätyt villiyrtyt hyödynnettyä myös tällä seudulla niin, että kerääjät myisivät tuotteensa suoraan ravintoloille ja suurkeittiöille.

–Mitä vähemmän väliportaita, sitä parempi sekä ostajan että myyjän kannalta, Partanen huomauttaa.

– Villiyrtytien keruu ja jalostus voisivat olla mainio lisätuote muun yrittämisen ohessa tai hyvä lisäansioiden lähde. Massatuotantoon soveltuvat muun muassa nokkonen, vuohenputki, maitohorsma sekä voikukan nuput ja lehdet. Ne ovat helppoja kasveja ja niitä saadaan isoja määriä, Birgitta Partanen kertoo. Vain mielikuvitus on rajana villiyrtytien käytölle.

Lyhyt keruu aika

Villiyrtytien paras keruu aika keväällä on lyhyt. Toki villiyrtytien nuoria versoja voi kerätä ja käyttää pitkin kesää. Ruohovartisia kasveja saa kerätä jokamiehen oikeuksilla, mutta puuvartisten kasvien tai niiden osien, kuten koivun lehtien, keräämiseen tarvitaan maanomistajan lupa.

Kuivaus on yrttien yleisin käsittelytapa, osa yrteistä voidaan myös pakastaa. Birgitta Partanen visioi isoa kerääjäporukkaa, jolla olisi yhteinen lavakuivuri. Kuivatut yrtit on helppo säilyttää sekä lähettää eteenpäin.

Villiyrtytien kerääminen on vielä käsityötä eikä koulutettuja kerääjiä ole riittävästi Etelä-Savossa. Birgitta Partanen kertoo tilanteeseen tulevan parannusta keväällä 2013, kun kerääjäkoulutuksia järjestetään usealla paikkakunnalla.

Mikä?

- Laadukasta liiketoimintaa luonnosta -hanke
- Sisältö: mehiläistarhaajien koulutus, luonnontuote- ja elintarvikealan koulutus sekä maatilan ympäristöhoito ja luonnonsuojelu
- Kesto 2011–2013
- Helsingin yliopiston Ruralia-instituutti
- Koulutusta rahoittaa Etelä-Savon ELY-keskus Euroopan sosiaalirahastosta

Luomusta tarvitaan tietoa ja tiedonvälitystä

Ruralia-instituutin Mikkelin yksikön johtaja, professori Pirjo Siiskonen näkee luomun tulevaisuudessa paljon potentiaalia. Luomutuotteita tuodaan ulkomailta, joten lisätuotantoa tarvitaan. Luomusympatia ja luomuantipatia elävät vielä vahvoina. Ennakkoluulojapoistetaan parhaiten tutkimustiedon avulla.

Siiskosen mukaan tällä hetkellä eletään aallonpohjassa luomututkimuksessa. Silti tutkittavaa olisi ihmisten kuluttajakäyttäytymisestä luomun terveysvaikutuksiin.

Tärkeää olisi saada lääketieteellinen tutkimus mukaan luomututkimukseen. Jonkin verran tutkitaan parhaillaan luomuhunajan estovaiikutusta tiettyihin tulehdussairauksiin. Siitä saadut ennakkotulokset näyttävät hyvin positiivilta luomun kannalta, Pirjo Siiskonen toteaa.

Pelkkä tutkimustieto ei Siiskosen mukaan riitä, vaan tarvitaan oikeaa ja objektiivista tutkimustiedon välittämistä. Mikkeliin suunnitteilla oleva Luomuinstituutti tarjoaa alueelle upean mahdollisuuden uusimman tutkimustiedon saantiin.

Luomutuotantomäärissä Suomessa on vielä lisättävää Euroopan kärkeä verrattuna.

–Ei ole järkevää tuoda luomua, kun voi viljellä itse. Meille kaikille on eduksi, että päästään lähiruokaan ja luomuun, Siiskonen toteaa.

Luomutuottajaa ei yhdistetä bisnekseen. Kuitenkin luomuun siirtävät nuoret tuottajat ovat hyvin bisnessuuntautuneita. Luomu tarjoaa parempaa taloudellista tulosta tavanomaiseen viljelyyn verrattuna. Satotasot voivat olla huomattavan korkeat. Luomutuotanto edistää myös ympäristön hyvinvointia, sillä vesistö-kuormitukset vähenevät ja luomutuotannolla turvataan monimuotoisempi kasvusto ja eliöstö.

Lisäksi luomu tarjoaa jalostavalle teollisuudelle ja kaupalle mahdollisuuksia. Monille elintarvikkeiden lisäaineille etsitään luonnosta korvaavia vaihtoehtoja.

–Viljatuotteissa – jauhoissa, ryyneissä ja hiutaleissa – sekä kananmunissa luomutuotteet ovat lyöneet itsensä läpi. Luomuvihanneksina saatavilla on porkkanaa, sipulia ja tomaatteja, Pirjo Siiskonen luettelee luomun valtat tuotteita. Lisää tuottajia kaivataan näillekin tuotantosuosille sekä erityisesti sian- ja siipikarjanlihan tuotantoon ja maitotuotteisiin ja leivonnaisiin.

Siiskosen mukaan luomutuotanto takaa menestymisen tulevaisuudessa kuluttajakäyttäytymisen muuttuessa. Luomutuotanto on ainoa valvottu tuotantotapa. Hanka-luutena luomutuotantoon siirtymisessä ovat pitkät siirtymäajat ja sekä vaatimus tilan koko tuotannon siirtymisestä luomuun.

Professori Pirjo Siiskonen, Luomuinstituutin käynnistäminen -hankkeen projektipäällikkö

Vanhat pergamentti-fragmentit ovat luettavissa kaikkialla verkossa

–Tällainen pergamenttien konservointi- ja digitointiprojekti oli konservاتورille upea mahdollisuus, iloitsee konservattori Marleena Vihakara.

Hauraiden ja osittain vaurioituneiden pergamenttien käsittely vaatii digitointialta äärimmäistä varovaisuutta.

Suomen vanhin kirjallinen aineisto ja yksi maailman suurimpia pergamenttfragmenttikokoelmia digitoitiin Kansalliskirjaston Digitointi ja konservointikeskuksessa Mikkeliissä. Nyt tämä historiallisesti ainutlaatuinen ja arvokas aineisto on kaikkien tutkittavissa helposti internetissä.

Konservattori **Marleena Vihakara** kertoo yleensä Digitointi ja konservointikeskuksen pergamenttihankeesta, vastaavanlaista erikoismateriaalin massakonservointia ja digitointia ei ole aikaisemmin tehty Kansalliskirjaston historiassa. Digitointi oli tärkeää myös keskiaikaisen kulttuuriperinnön säilyttämisen takia.

Digitoitu aineisto oli peräisin noin 1700 eri koodeksista eli vanhoista käsinkirjoitetuista kirjoista 900-luvun lopulta 1500-luvun puoliväliin. Aineistossa oli muun muassa latinankielisiä kirkollisia tekstejä ja hymnejä. Ruotsin kuninkaan voudit hajottivat reformaation aikaan koodeksit, koska latinankielisiä tekstejä ei haluttu säilyttää. Koodeksien osia käytettiin esimerkiksi tilikirjojen kansi-

na, satuloiden täytemateriaalina ja maustepussien valmistuksessa.

– Meillä digitoitu aineisto oli Kansalliskirjaston fragmenttikokoelma. Kun pergamenttilehtiä uusiokäytettiin voutien tilikirjojen kansimateriaalina, tilikirjat arkistoitiin Ruotsiin. Suomen joutuessa Venäjän vallan alaiseksi 1800-luvun alussa tilikirjat palautettiin takaisin Suomeen. Vuonna 1843 pergamenttilehtiä alettiin irrottaa tilikirjoista ja ne koottiin kokoelmaksi ja lahjoitettiin Helsingin yliopiston kirjastolle, nykyiselle Kansalliskirjastolle, Marleena Vihakara kertoo.

Alkuperäisaineistoa säilytetään Kansalliskirjaston Luolissa konservointistandardien mukaisissa olosuhteissa kokoelman pitkäaikaisen säilyvyyden turvaamiseksi.

Massadigitointi vauhdissa

Laitoksella digitointiin 9319 fragmenttia vuoden aikana eli noin 200–250 fragmenttia käsiteltiin viikoittain. Tällaista massakäsittelyä varten työmenetelmät ja työnkulku piti hioa todella sujuvaksi. Tietoa konservointiin haettiin myös ulkomaalaisista projekteista.

Pilottiprojektissa testattiin ensin konservointimenetelmät ja logistiikka pääkirjastolta Helsingistä Mikkelin ja takaisin. Pergamenttien vauriot tutkittiin, vaurioasteet luokiteltiin ja suoristamismenetelmiä testattiin. Tämä tehtiin, jotta työnkulusta saatiin tiukan aikataulun puitteissa mahdollisimman toimiva ja laadukas. Heti alussa totesimme, ettei korjaustoimenpiteitä voida tehdä, vaan tärkeämpi oli stabiloida koko kokoelman tila, Marleena Vihakara kertoo.

Kokoelma luettelointiin Helsingissä. Mikkelissä pergamenteille tehtiin dokumentointi, joka sisälsi kohteen kuvauksen, vauriokartoituksen ja tehdyt konservointitoimenpiteet. Dokumentoinnin yhteydessä fragmentit lajiteltiin vain pintapuhdistettaviin ja niihin, jotka lisäksi tarvitsivat muita konservointitoimenpiteitä.

Tällainen massadigitointi asetti omat erityisvaatimuksensa myös itse digitointiin, jotta digitointiproses-

si kokonaisuudessaan saatiin vietyä loppuun aikataulussa. Konservointori ja skannaaja suunnittelivat yhdessä käsittelyohjeistuksen pergamenteille, jotta skannauksen aikainen käsittely ei aiheuttaisi lisävaurioita. Tällaista pergamenttien tyyppistä erikoismateriaalia skannataan mastokameraskannerilla.

Digiaineiston mahdollisuudet

Digitoitua aineistoa pääsee tutkimaan ympäri maailman samaan aikaan kuka tahansa. Kansalliskirjaston sivuilta osoitteesta <http://www.kansalliskirjasto.fi/kokoelmat/japalvelut/digitaalisetkokoelmat/pergamenttifragmenttienkokoelma.html> löytyy aineisto luetteloituna ja digitoituna taustatietoineen, Marleena Vihakara kertoo.

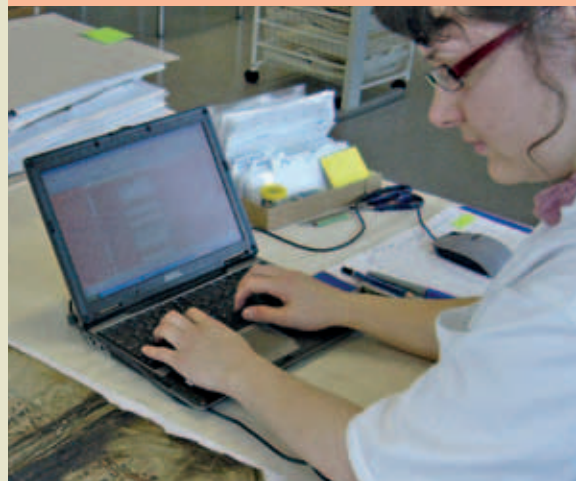
Digitaalinen versio on hyvin pikutarkka ja voi antaa zoomattaessa sellaista informaatiota, jota silmällä ei alkuperäisestä fragmentista ehkä erottaisi. Digikuva ei kuitenkaan anna mikroskooppista tietoa.

Mikkelissä kehitelty pergamenttien digitointiprosessi on otettu hyvin vastaan myös kansainvälisesti. Marleena Vihakara esitteli hanketta viime elokuussa Sveitsissä konservointialan seminaarissa.

*Digitointi
on tärkeää
kulttuuriperinnön
säilyttämisen takia.*

Tekstin lukua haittaavat rypyt pyrittiin suoristamaan mahdollisimman hyvin. Yhtenä vaihtoehtona suoristuksessa käytettiin pingotusta. Pingotusalustat hankkeen pilottitiimi kehitti kustannustehokkaasti paperiklipseistä ja vanhoista verhoista puretuista tarranauhoista.

Mitä tarkoittaa?

- Pergamentti = käsitelty vasikan tai vuohen nahka, jolle on kirjoitettu tekstiä
- Fragmentti = osanen
- Koodeksi = vanha käsinkirjoitettu kirja

Mikä?

- Keskiaikaisten pergamenttifragmenttien kokoelman digitointi -hanke
- Kansalliskirjaston Digitointi ja konservointikeskus

- Pilottiprojekti ja vuoden massakonservointi ja -digitointi
- Työllisti kaksi kokoaikeista ja yhden osa-aikaisen konservointorin sekä yhden kokoaikeisen digitointijan
- Rahoittajat** Koneen Säätiö ja Helsingin Sanomien Säätiö

- Pergamenttifragmentteihin voi tutustua:
www.kansalliskirjasto.fi
> kokoelmat ja palvelut
> digitoidut kokoelmat
> pergamenttifragmenttien kokoelma

- Kansalliskirjaston Kirjava keskiaika -näyttely tuo Suomen kirjallisen kulttuurin vanhimmat kansallisaarteet kaikkien ihasteltavaksi. Näyttelyssä on esillä myös näitä digitoituja pergamenteja. Näyttely on avoinna Kansalliskirjastossa Helsingissä 20.10.2012 saakka.

Luovien alojen yrittäjyys Etelä-Savon vahvuudeksi

Etelä-Savossa luovien alojen kehittämisessä Aalto-yliopiston kauppakorkeakoulun Pienyrityskeskusella on vahva rooli.

–Ei meillä olisi Suomen parasta kaupunkikeskustaa ilman luovien alojen hyvää osaamista, projektipäällikkö Kaija Villman toteaa.

Yrittäjä Anne Mäkeläinen on saanut luovien alojen koulutuksista uutta potkua yritystoimintaansa.

Aalto-yliopiston myötä luovien alojen yrittäjyyden edistämisestä tuli yksi Pienyrityskeskuksen tehtävistä. Aalto-yliopisto tarjoaa huikeat näköalat ja verkostot tarkastella luovuutta ja luovaa taloutta. Yhteistyö Aalto-yliopistossa on tuonut meille myös paljon alan huippuasiantuntijoita. Mikkelin yliopistokeskus tarjoaa hyvän verkostotuen ja toimintataustan Etelä-Savossa, projektipäällikkö Kaija Villman Pienyrityskeskuksesta toteaa.

Mitä kuuluu luoviin aloihin?

Eri määritelmien mukaan luoviin aloihin kuuluu laaja joukko aloja peleistä tanssiin ja teatteriin. Kaija Villmanin mielestä luovuutta on kaikilla aloilla, joihin liittyy uuden luominen ja ongelmanratkaisu. Luova talous tarkoittaa luovan alan ja muiden alojen sekä erityisesti bisnesosaamisen yhdistämistä.

Luovan alan yrittäjän sijaan voisi puhua luovasta yrittäjästä. Kyse on tavasta tuottaa palvelua. Etelä-Savossa on myötämielinen ilmapiiri luovien alojen ja luovan talouden kehittymiselle.

Palveluita eteläsavolaisille luovan alan toimijoille

–Teemme työtä yrittäjien kanssa ja yrittäjiä varten. Yrittäjillä on paremmat asemat kilpailutilanteessa ja rajoja ylittävässä yhteistyössä tai vaikkapa rahoittajan kanssa, kun oma osaaminen on vahvaa ja bisnes tukevalla pohjalla, Kaija Villman toteaa.

Pienyrityskeskus järjestää Luova Suomi Etelä-Savossa -hankkeessa Mikkelin ammattikorkeakoulun sekä kumppaneidensa kanssa tilaisuuksia

ja valmennuksia eri teemoista, kuten Venäjä & luovat alat, tapahtumatuotanto ja tiedotus- ja viestintätaidot.

Real Case Lab -hankkeessa on kyse digitaaliseen osaamiseen perustuvien palvelujen tuotteistamisesta.

–Hankekumppanimme Helsingin yliopiston Digitointi ja konservointikeskuksen henkilöstö ja DigitalMikkeliverkosto on täynnä huippuasiantuntijoita. Asiantuntijuus on ihmisissä. Valmennuksessa pyrimme kehittämään bisnestä erityisosaamisesta, Kaija Villman toteaa.

–Eri hankkeissa on järjestetty monenlaisia yrittäjäkoulutuksia lyhyistä tietoisuista henkilökohtaisiin sparrauksiin, Kaija Villman kertoo.

Koulutuksissa on saavutettu hyviä tuloksia. Ristiinalainen yrittäjä Anne Mäkeläinen on erittäin tyytyväinen Aalto-yliopiston kauppakorkeakoulun Pienyrityskeskuksen organisoimiin koulutuksiin.

–Asiat jäsenyivät hyvin koulutuksissa. Esimerkiksi tekijänoikeuksista ja sopimuksista tuli paljon hyvää tietoa. Eri koulutukset olivat hyvin suunniteltu tukemaan toisiaan, Anne Mäkeläinen kertoo.

Aalto-yliopiston Pienyrityskeskuksen luovien alojen koulutuksia ja hankkeita

- Valtakunnallinen Luova Suomi -hanke koordinoi, kehittää ja toimii verkostona luovien alojen toimijoiden kesken
- Yrittäjien kansainvälistymistä tukevat hankkeet
- Yrittäjyyden kehittämisen valmennukset sekä yrityshautomo Aalto Start-Up Center ja Protomo Helsingissä
- Etelä-Savon omat yrittäjyyttä tukevat hankkeet ja valmennukset

UNELMISTA TOTTA

Dreamdo Oy lanseeraa syyskuussa verkkopalvelun ja mobiilisovelluksen unelmien toteuttamiseen.

Dreamdo Oy aloitti toimintansa Mikkeliissä toukokuun lopulla ja palkkasi samalla kymmenkunta työntekijää. Aalto-yliopiston kauppakorkeakoulun opiskelija, Kiinasta kotoisin oleva Kun Cao tekee liiketoiminta-analyysia Dreamdolle.

–Palkkasimme viisi opiskelijaa kesätöihin. Cao osoitti jo hakuvaiheessa, että hänen osaamisensa sopii hyvin meidän tarpeisiimme, Dreamdon toimitusjohtaja Petri Vilén kertoo. Kesätyöntekijät ovat Mikkelin ammattikorkeakoulusta ja Aalto-yliopiston kauppakorkeakoulusta Mikkelistä.

Dreamdo Oy:n perustajat ovat web-maailman konkareita.

–Haluaamme rakentaa missioomme sitoutuneen tiimin ja kasvattaa nuorista maailmanluokan tekijöitä. Huomasimme, että Mikkelistä löytyy hyviä alan opiskelijoita. Itse asiassa Mikkeli on yllättävän kansainvälinen kaupunki, Petri Vilén toteaa.

Yritys testasi työntekijöiden saatavuutta rekrytointikampanjalla hy-

vällä menestyksellä.

Vakituisia työntekijöitä on alle kymmenen ja he edustavat neljää eri kansallisuutta. Työkielenä on englanti. Kun Caoille tämä mahdollisti työpaikan haun Suomesta. Tätä ennen Cao on tehnyt töitä erilaisissa Aalto-yliopiston projekteissa tulkkina ja kääntäjänä sekä kiinalaisten opiskelijoiden yhdistyksessä neuvonantajana. Suomeen hän tuli Kiinasta tammi-kuussa 2010.

– Suomessa oli minua kiinnostavia kansainvälisiä opiskelupaikkoja, Kun Cao kertoo. Hän aloitti Aalto-yliopiston kauppakorkeakoulun International Business -kandidaattiohjelmassa reilu vuosi sitten tavoitteenaan valmistua toukokuussa 2013.

Kun Cao on innoissaan työpaikastaan Dreamdossa, sillä Kiinan markkinoiden tutkiminen ja sosiaalinen media kiinnostavat häntä. Petri Vilénin mukaan Caon tietämyksellä on paljon käyttöä, sillä yksi Dreamdon tärkeä kansainvälistymiskohde on Aasia.

Satu Hämäläinen

– vuoden positiivisin muccilainen

Kansalliskirjaston Digitointi ja konservointikeskuksen aula-sa Porsialassa tulijoita tervehtii mikrofilmaaja Super Loni -mallinukke. ”Tein nukan alunperin joulukoristeeksi, tontuksi, mutta se jäikin elämään pidemmäksi aikaa”, toteaa vuoden positiivisimmaksi muccilaiseksi valittu Satu Hämäläinen.

Satu tuli mikrokuvaajaksi Digitointi ja konservointikeskukseen 15 vuotta sitten. Tekniikan kehittymisen myötä Sadun työnkuva muuttui skannaukseen ja jälkikäsittelyyn.

Positiivista mieltä Satu tuo monella tapaa. Harrastuksenaan hän on

kahdeksan vuoden ajan tehnyt humoristista Kirjaston Wiikkoset -lehteä työkavereilleen. Graafisen suunnittelijan peruskoulutustaan hän on hyödyntänyt maalaamalla taidetta työpaikan kuntosalin seinään.

– Positiivisuus tulee siitä, kun huomaa tuottavansa toiselle iloa. Minulla on todella kivoja työkavereita, Satu toteaa.

Mikkelin yliopistokeskuksen yksiköiden henkilöstö valitsee vuosittain keskuudestaan positiivisen ja muita kannustavan yhteistyöhaluisen hengenluojan, joka vuonna 2012 on Satu Hämäläinen.

Kuka?

- Satu Hämäläinen, digitoija
- Helsingin yliopiston Kansalliskirjaston Digitointi ja konservointikeskus
- Sadusta sanottua: Huumorintajuinen, toiset huomioon ottava, monilahjakas (laulu ja muut esiintymiset, kädentaidot). Kirjoittaa Kirjaston Wiikkoset -lehteä.

Täysperävaunullisessa rekassa saadaan komposiittikonteissa kuljetettua 4500 kiloa enemmän kuormaa kuin perinteisissä metallikonteissa, Fibrocomin toimitusjohtaja Mauri Laitinen toteaa.

Ontelokomposiitista on valmistettu kiinteitä kontteja kuljetuskalustoon jo vuosien ajan. Nyt testataan hyvällä menestyksellä ontelokomposiitista valmistettua siirtokonttia, jonka etuna on keveys, kestävyys ja tiiviys.

Komposiittikonteilla kustannustehokkuutta kuljetuksiin

Ontelokomposiitti on mikkeliäisen Fibrocomin kehittämä ja patentoitu rakenneratkaisu. Ontelokomposiittiteknologia soveltuu moneen kohteeseen. Tarpeen mukaan ontelot voidaan täyttää esimerkiksi lämpö- tai äänieristeellä, tai onteloihin voidaan sijoittaa vaikkapa sähköjohdot, Fibrocomin toimitusjohtaja **Mauri Laitinen** kertoo kehittämästään tuotteesta.

Ensimmäiset ontelokomposiittirakenteet Fibrocom asensi jo liki 20 vuotta sitten Pendolino-junavaunujen alapohjiin. Ontelokomposiitin etuna on keveyden lisäksi hyvä viansietokyky eli materiaalin rakenne ei rikkoudu, vaikka kivi tai muu esine tekee sen pintaan reiän. Materiaali on varsin huoltovapaa eikä rikkoutuma myöskään heikennä lujuusominaisuuksia.

Konttirakenteiden kehitystyö ontelokomposiitista käynnistyi Fibrocomilla vuonna 2003, kun VTT ja Vapo toivoivat kuljetuskaluston keventämistä muun muassa turpeen ja metsähakkeen kuljetukseen.

–Nyt liikenteessä on jo yli sata kiinteää komposiittikonttia, Mauri Laitinen kertoo.

Siirtokontit järjeistämään kuljetuslogistiikkaa

Uusiutuvien materiaalien käyttö energiantuotannossa tulee lisäämään kuljetusten määrää niin maanteillä kuin rautateilläkin. Myös kuljetusmatkat tulevat pitenemään. Kiskokuljetuksissa käytetään erikoisvaunuja, joiden lastaukset ovat hitaita ja kalliita. Fibrocom on ryhtynyt kehittämään tähän kuljetusongelmaan ontelokomposiiteista valmistettuja siirtokontteja.

Siirtokontti käy standardikuljetuskalustoon, joten kustannuksia säästyy, kun ei tarvitse hankkia erikoiskalustoa. Yhdellä kontin lastauksella saadaan materiaali kuljetettua päätepisteeseensä haluttua logistista kuljetusreittiä, esimerkiksi auto–juna–auto, ilman välipurkua ja lastauksia, Mauri Laitinen kertoo.

Projektitutkija **Jarno Föhr** teki siirtokonteista Lappeenrannan teknillisessä yliopistossa (LUT) vuonna 2010 esiselvityksen, jonka mukaan siirtokontteja käyttämällä säästettäisiin jopa yli 10 prosenttia metsäjakeiden kuljetuskustannuksissa.

Projektitutkija Jarno Föhr testaa RFID-tunnistusjärjestelmän toimivuutta Kontti-hankeessa.

Siirtokontteihin liittyviä jatkohankkeita käynnistettiin esiselvityksen rohkaisemana. Fibrocom käynnisti hankkeen siirtokonttien valmistamisesta. Yritys sai avustusta Suur-Savon Energiasäätiöltä testikonttien rakentamiseen. Suunnittelusta ja lujuuslaskelmista vastasi Etteplan Oyj.

LUT koordinoi ja käynnisti Bioenergialogistiikan kehittämisen hyödyntäen ontelokomposiittirakenteisia siirtokontteja -hankkeen. Aalto-yliopiston kauppakorkeakoulun Pienyrittäjäkeskuksessa on tehty markkinaselvitystä siirtokonteista.

Tieteelliset ja käytännön tutkimukset tehdään LUT:ssa

Käytännön tutkimuksissa vertaillaan siirtokonttien kestävyyttä vaativassa käytössä. Metsähakkeiden ja hyötyjätteen lastauksissa ja kuljetuksissa kontit joutuvat kovan rasituksen alaisiksi. Komposiittikontti näyttäisi kestävän hyvin kuormauksessa aiheuttavat painallukset. Kauhan sivuttaisvientiä se ei kestä samoin kuten metallikontti. Muovikomposiitti palautuu hyvin ennalleen kuorman purun jälkeen.

RFID-järjestelmä bioenergian seurantaan

Konteissa käytetään reaaliaikaista RFID-tunnistusteknologiaa, jossa tietojärjestelmään tallentuu esimerkiksi mistä puuhake on lähtöisin, kuka sen on tehnyt, mihin se on menossa sekä sen määrä. RFID-järjestelmä tuo selkeyttä ja tarkkuutta bioenergian logistiikkaan. Järjestelmän avulla tiedetään myös kontin viimeinen sijaintipaikka, Jarno Föhr toteaa.

Tunnistusjärjestelmä nopeuttaa terminaalilogistiikkaa.

–Jos lastauspaikassa on vaaka, joka rekisteröi kuorman painon järjestelmään, niin purkupaikalla ei tarvitse enää ajaa vaa'an kautta. Tällöin riittää, että lukijaportti lukee kontin kyljestä kuorman tiedot. Siten odotusajat kuormien purussa pienenevät laitospäässä, Jarno Föhr pohtii.

Mikä?

- Bioenergialogistiikan kehittäminen hyödyntäen ontelokomposiittirakenteisia siirtokontteja -hanke 1.2.2011–30.9.2013
- Selvitetään saavutetaanko biomassan kuljetuksissa merkittävää hyötyä kevytrakenteisilla siirtokonteilla.
- Koordinoi ja Lappeenrannan teknillinen yliopisto
- Hankkeessa mukana VR Transpoint, UPM, Stora Enso, Metsähallitus, Vapo, Fortum, Jyväskylän Energia, Etelä-Savon Energia, Fibrocom, Metsäteho ja Hyötypaperi
- Rahoitus Tekes (EAKR) sekä hankkeeseen osallistuvat yritykset

Töissä täällä!

Berith Zinovjev hallitsee hankkeet

Berith Zinovjevin päävastuulla ovat Helsingin yliopiston Kansalliskirjaston Digitointi- ja konservointikeskuksen talousasiat. Työkuvaan kuuluvat myös henkilöstöhallinto sekä monet muut tehtävät, sillä Berith on yksikössään ainoa hallinnon palveluksessa oleva osastosihteeri. Vuosien varrella Berith on kartuttanut erityisosaamistaan hankemaailmaan. Ensimmäiset työtehtävät hankkeiden parissa Berith Zinovjevillä olivat jo 1990-luvun lopulla Oulun yliopistossa.

–Perustiedot EU-hankkeisiin sain työskennellessäni Kuopion yliopiston Soveltavan ympäristökemian laboratoriossa vuodesta 2006 huhtikuuhun 2008, Berith Zinovjev toteaa.

–Nykyisin hankkeiden hallinnointi on huomattavasti helpompaa, sähköiset järjestelmät nopeuttavat asioiden hoitoa huomattavasti.

Berithin työtehtävät ovat laajalaiset ja niiden hoitamiseen tarvitaan monenlaista tietoa. Tämän ovat huumanneet myös Berithin työtoverit. Berith toimii yksikkönsä tietotoimistona, ja häneltä kysytään niin kilpailutuksiin kuin hankintamenettelyihin liittyvistä asioista.

–Meidän yksikössämme hankkeita ei ole vielä paljon, mutta ne ovat lisääntyneet. Perusrahoituksen budjetti on tiukentunut, joten hankkeita tar-

vitaan paikkaamaan tilannetta, esimerkiksi tukemaan prosessien kehitystä.

Berith Zinovjev on viihtynyt hyvin yliopiston palveluksessa. Ennen nykyistä osastosihteerin työtä hän ehti olla muutaman kuukauden Helsingin Kauppakorkeakoulun Pienyrityskeskuspalveluksessa.

–Yliopistomaailma viehättää minua. Hallinto on hyvin organisoitu ja rutiinit mietitty. Ohjeet ovat selkeitä. Koulutusta saa yliopistomaailmassa hyvin ja tarvittaessa myös tukea asioiden hoitoon, Berith Zinovjev luonnehtii yliopistoa työpaikkana. Berith on verkostoitunut Mikkelin yliopistokeskuksen yksiköiden ”talousihmisten” kanssa. Verkostossa jaetaan tietoa ja osaamista. Yliopistomaailman hyviksi puoliksi Berith listaa myös terveydenhuollon, pitkät vuosilomat ja työnantajan panostuksen työntekijöiden työhyvinvointiin.

Vapaa-ajallaan Berith rentoutuu hyvien kirjojen, elokuvien ja käden taitojen parissa. Kiinnostus musiikkiin kuljettaa hänet aika ajoin konsertteihin Helsinkiin.

Kuka?

- Berith Zinovjev
- Osastosihteeri
- Vuoden 2008 lokakuusta lähtien työpaikkana Helsingin yliopiston Kansalliskirjaston Digitointi ja konservointikeskus

Mikkelin kaupunki hakee ÄLYKKYYTTÄ KAUPUNKI- SUUNNITTELUUN

Älykkään kaupungin tunnusmerkit ovat digitaalisuus, ekologisuus, kestävyys sekä vuorovaikutteisuus, Mikkelin kaupungin kehitysjohtaja Soile Kuitunen luettelee.

Ne ovat myös keskeiset osa-alueet Mikkelin kaupungin kaksivuotisessa Älykäs kaupunki 2020 -hankkeessa.

Älykkään kaupunkisuunnittelun konkreettisenä kehittämiskohdeena Mikkelissä on Satamalahden asuntoalue, jonka suunnittelusta on julkaistu kansainvälinen kilpailu. Suunnittelukilpailulla haetaan parasta mahdollista osaamista eli laatua sekä tietysti myös näkyvyyttä.

–Haluamme luoda Mikkelistä positiivisen mielikuvan, Soile Kuitunen toteaa. Suunnittelun kriteereinä ovat älykkään kaupungin tunnusmerkit. Tunnusmerkit ovat asioita, jotka Mikkelissä on tunnistettu jo aiemmin keskeiksi vahvuuksiksi.

–Tavoitteenamme on olla uudistushenkisiä edelläkävijöitä suomalaisten kaupunkien joukossa ja hyödyntää sellaisia uudenlaisia teknologisia ratkaisuja tulevaisuuden toimialoilla, jotka hyödyntävät asukkaitamme kestävällä tavalla, Soile Kuitunen kertoo hankkeen peruslähtökohdista. Satamalahden alueen suunnittelu on konkreettinen kehittämiskohde, jossa erilaisia ideoita testataan. Suunnitte-

lussa mallinnetaan laskentakaavoja, joilla ekotehokkuus saadaan mahdollisimman hyvin hyödynnettyä. Tämän jälkeen laskentamallit otetaan pysyvästi käyttöön maankäytössä ja kaavoituksessa.

–Tavoitteena on herättää myös paikallisten yritysten kiinnostusta älykästä rakentamista ja kaupunkisuunnittelua kohtaan. Esimerkiksi ympäristön monitorointia voitaisiin yhdistää satamalahden alueen suunnitteluun ja toteutukseen. Kaupunki pyrkii luomaan edellytyksiä tähän ja herättämään kiinnostusta asiaan, Soile Kuitunen toteaa.

Yksi keskeinen älykkään kaupungin tunnusmerkki on vuorovaikutteisuus. Mikkelin on julistautunut digitaalisuuden edelläkävijäksi, ja tähän liittyy myös digitaalinen vuorovaikutteisuus. Keskeinen asia on, miten kuntalaiset voivat olla mukana oman kaupunkinsa kehittämisessä ja suunnittelussa. Kuntalaisia kuullaan niin sähköisissä verkoissa kuin myös kasvokkain järjestettävissä työpajoissa.

Mikkelin Satamalahden alueen ekotehokkaalle suunnittelulle löytyy esimerkkejä muualta Suomesta: Tampereen Vares-alue ja Helsingin Jätkäsaari sekä Jyväskylästä useampiakin alue. Lähtökohtana ei kuitenkaan ole kopioida toimintamalleja muualta, vaan kehittää kestävästä kaupunkia ja kaupunkirakennetta omia luontaisia vahvuuksia hyödyntäen.

Satamalahden rakentaminen vie vuosikymmeniä, mutta se käynnistyy jo muutaman vuoden päästä. Soile Kuitusen mielestä on tärkeää, ettei aluetta rakenneta täyteen, vaan sinne jätetään tilaa seuraavien vuosikymmenten muutostarpeille.

–Älykäs kaupunki on joustava, muutoksiin reagoiva ja niitä huomioiva kaupunki, toteaa Soile Kuitunen.

Mikä?

- Älykäs kaupunki 2020 -hanke
- Kesto 2012–2013
- Mikkelin Satamalahden suunnittelukilpailu, jonka mallinnusta voidaan hyödyntää muuhun toimintaan
- Mikkelin kaupunki
- TEKES-rahoitus

UV-LED puhdistaa veden tehokkaasti

Tulevaisuudessa veden ja ilman puhtaus on suuri haaste. Sairaaloiden ongelmana puolestaan ovat entistä kestävämmät antibioottiresistentit bakteerit.

Laapteenrannan teknillisen yliopiston Vihreän kemian laboratoriossa Mikkelissä nuorempi tutkija **Mikko Rantalankila** tutkii UV LED-valon parhaita aallonpituutta ja tehoaikaa veden puhdistamiseen pieneliöistä.

–UV-valoa käytetään yleisesti veden ja ilman puhdistukseen. UV-valo tunkeutuu pieneliöön ja vahingoittaa sen DNA-ketjua, mikä aiheuttaa pieneliön kuolemisen. Veden sameus heikentää UV-valon tehoa, joten sitä käytetään viimeisenä vaiheena veden puhdistuksessa, Mikko Rantalankila kertoo.

–Tavallisten UV-lamppuja käyttävien puhdistuslaitteiden haittapuolina

ovat laitteiden suuruus, tiheät huolto- ja huoltokustannukset sekä elohopealampuista aiheutuva ongelmajäte, Mikko Rantalankila toteaa.

LED-lamppujen kehitystyö on mennyt eteenpäin huimaa vauhtia.

–LED-lamput ovat pieniä ja kiinteitä. Ne eivät ole niin herkkiä särkyä kuin tavalliset lamput. Niissä ei ole elohopeaa, ne ovat kierrätettävissä ja niiden energiankulutus on vähäisempää, Rantalankila luettelee.

LED-tekniikka ei poista kloorin tarvetta, koska kontaminaation riski kasvaa heti UV-käsittelyn jälkeen. Siksi tarvitaan pieni kloorilisäys bakteerien kasvun eliminoimiseksi. Uimahalleissa ja kylpylöissä kloorin vähentäminen on tarpeen kloorin aiheuttamien terveysongelmien vuoksi. Joissakin uimahalleissa on jo käytössä UV-valo tai otsoni veden puhdistuksessa.

Rantalankilan tarkoitus on selvittää LED-tekniikan mahdollisuuksia ilman sekä kiinteiden aineiden ja pintojen puhdistukseen, joita kaivataan erityisesti sairaalatilojen desinfiointiin.

LED-tekniikalla olisi mahdollista valmistaa myös käsin käytettäviä UV-säteilyslaitteita.

Mikko Rantalankila tutkii LUT:n vihreän kemian laboratoriossa virtaavan ja seisovan veden puhdistamista pieneliöistä LED-valolla. Bakteerien lukumäärä selvitetään virtaussytometri-laitteella. Veden jälkeen tutkimuskohteeksi vaihtuvat ilma ja kiinteät pinnat.

OpiskelijaGallup

Mitä Mikkelin kaupungin pitäisi kehittää, jotta se olisi houkutteleva paikka opiskelijoille ja muille nuorille aikuisille?

* LIANG CHAO
24 vuotta, Kiina

Mikkelin pitäisi tarjota enemmän mahdollisuuksia yrittäjyyteen nuorille aikuisille. Työpajat, tilat ja taloudellinen tuki olisivat tärkeitä, jotta kaikki voimavarat saataisiin parhaalla mahdollisella tavalla käyttöön.

* SAIMA SAIYARA
18 vuotta, Bangladesh

Nuorille aikuisille pitäisi olla enemmän tapahtumia, mielellään englanninkielisiä, jolloin osallistuminen olisi helpompaa. Opiskelijatoverini matkustavat viikonlopuksi usein Helsinkiin, koska siellä on teattereita, konsertteja ja mielenkiintoisia konferensseja.

* IDA PUTKINEN
21 vuotta, Mikkelä

Mikkelin kaupungin kannattaisi panostaa kansainväliseen markkinointiin. Kaupunki kehittyy ja tapahtumia järjestetään, mutta englanninkielistä tietoa on tarjolla valitettavan vähän. Kaupunki voisi hyödyntää kansainvälisten kauppatieteiden opiskelijoiden osaamista, samalla Mikkelä antaisi itsestään opiskelijajoustävällisen kuvan.

* NIKO UUSITALO
23 vuotta, Tampere

Vaikka lähes joka kymmenes paikkakunnalla asuva on opiskelija, Mikkelä ei ole profiloitunut opiskelijakaupungiksi. Mikkelin kannattaisi painottaa kansainvälisyyttä, keskeistä sijaintia Itä-Suomessa ja opiskelu- ja työmahdollisuuksia.

Kaikki haastatellut ovat viihtyneet Mikkelissä hyvin ja olisivat valmiita jäämään Mikkelisiin, mikäli saisivat kiinnostavan ja koulutusta vastaavan työpaikan. Liang haluaisi lisäksi tuntea kuuluvansa paremmin yhteisöön.

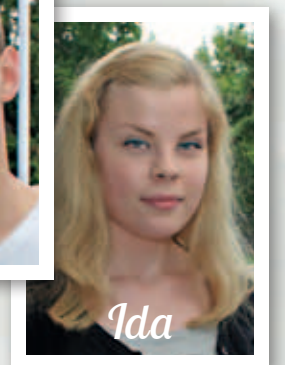
Liang

Saima

Niko

Ida

Professor Sanjit Sengupta enjoys the nature and the technology in Finland

Text: Anu-Riikka Kolari

Professor Sanjit Sengupta from San Francisco State University has tight connections with Finland and Mikkeli. He has been coming to Mikkeli since 2007, serving as a member of the visiting faculty of the Aalto University School of Business, Bachelor's Degree Program in International Business.

Life can get very hectic and stressful in San Francisco where I live at the moment, professor Sengupta points out and continues that coming to Mikkeli in the summer time is relaxation and like a vacation for him.

Professor Sengupta was born in India and started his career after graduating from university by selling computers in Bombay. He was soon asked to teach at the University of Bombay in the evenings, and after three years he realized that he was more interested in teaching than doing business, so he decided to get trained to be a full time university professor. In 1985 he moved to the USA and earned a doctoral degree in 1990 and started working as an Assistant Professor. Living in San Francisco during the IT boom, professor Sengupta worked also with Finnish companies and was later asked to visit Finland and give lectures. Sengupta made his first trip to Finland in 2001 when he taught at the Lappeenranta University of Technology.

—I met David Atkinson, the former Dean of the BScBA Program, in 2007 and after that I started teaching also in Mikkeli, Sengupta explains.

Professor Sengupta has an engineering background and is still interested in technology, but business and especially marketing are his main

fields of study. He teaches not only in San Francisco and in Finland but around the world, for example in South Korea and India.

—I want to see the theoretical part of marketing that I study 'in action'.

—I get always something new for my own research when I am teaching young students and meeting business people around the world, Sengupta comments.

Mikkeli plays an important role in professor Sengupta's life, he really enjoys working here. —The BScBA program is unique; the three-week module system is something different for me from my other teaching routines. I also admire the BScBA students, who are young but hard-working, motivated and energetic.

Working in the fast-paced program also calls for different kinds of skills from the professors.

—You have to be flexible, produce materials fast for your students and have a different kind of mindset. The professors at the Mikkeli Campus are highly available for the students also outside the lectures, which is quite different from some other universities, professor Sengupta notes.

During his visits in Mikkeli professor Sengupta has worked with local companies and enjoyed the projects.

—Miktech, an innovation and tech-

nology center in Mikkeli, has helped with finding the companies for the projects; we have done cooperation for example with Fibrocom, Inray and Glowway, and this year the BScBA students prepared a brand marketing campaign for SaimaFlex, he explains.

Professor Sengupta also participated in a Miktech Business Breakfast event in 2011 as a guest speaker. He sees Mikkeli as an international community but says that it is a pity that the international students don't stay in Mikkeli after graduation.

—There should be more international business-related work for the young graduates in Mikkeli, for example in the field of tourism, professor Sengupta states.

Aalto-university, School of Business Bachelor's Degree Program in International Business, Mikkeli Campus

- Intensive three-week modules
- Completed in three years
- Teaching in English
- Study abroad period in one of the 53 partner universities
- Professors from around the world
- Intake 80 students per year
- 80 exchange students per year

► OSAAMINEN LIIKETOIMINNAKSI – SYTY YRITTÄJYYTEEN!

Oletko seniori-ikäinen ja kiinnostunut yrityksen perustamisesta, mutta mietit vielä? Nyt tarjolla on apua ja rohkaisua, sillä Pienyrityskeskus tarjoaa syksyllä yrittäjävalmennusta seniori-ikäisille. Idea sai alkunsa Pienyrityskeskuksesta tehdystä senioriyrittäjyyden tutkimuksesta, joka esiteltiin kansainväliselle tiedeyleisölle toukokuussa 2012. Ensimmäinen valmennusryhmä on aloittanut huhtikuussa 2012 ja ohjelma sisältää kahdeksan lähi-illan lisäksi muun muassa benchmarking-retken sekä henkilökohtaista ohjausta liikeideat liikeyrityksien suunnittelun työstämiseen.

Hankkeen tavoitteena on tukea yrittäjää alkuvaiheen päätöksenteossa, antaa tiedollisia ja taidollisia valmiuksia liiketoimintaan sekä auttaa luomaan verkostoja ja keskinäistä yhteistyötä.

Senioriyrittäjyys-hanke on osa NYT-hanketta ja sen toteutusajankohda on 2012–2013. Hankkeen rahoitus tulee pääosin Euroopan sosiaalirahaston ja Etelä-Savon ELY-keskuksen kautta.

LISÄTIETOJA:

Projektipäällikkö Anne Innanen
Puh. 040 836 7870,
anne.innanen@aalto.fi

► VALTAKUNNALLINEN LUOMUTUTKIMUSSEMINAARI TUO HUIPPULUENOITSIJAT MIKKELIIN

Luomututkimusseminaari tuo esille Euroopassa tehtävää luomuelintarvikkeisiin liittyvää ajankohtaista tieteellistä tutkimusta. Seminaari järjestetään 1.–2.11.2012 Mikkelin yliopistokeskuskampuksella.

Luomututkimusseminaarin aihepiirejä ovat mm. luomuelintarvikkeiden laatu ja alkuperän todentaminen, luottamus elintarvikeketjussa, luomuun liittyvät terveydelliset tekijät sekä turvallisuus. Seminaarissa käsitellään myös elintarvikkeiden nimisuojaan liittyvää kehitystä Euroopassa.

Seminaariin on kutsuttu puhujiksi korkeatasoisia tutkijoita ja asiantuntijoita sekä elintarviketeollisuuden edustajia niin koti- kuin ulkomailta. Seminaarissa luennoivat professori Carlo Leifert (Newcastlen yliopisto), professori Angelika Meyer-Ploeger (Kasselin yliopisto), tutkimusjohtaja Carina Tikkanen-Kaukanen (Helsingin yliopisto, Ruralia-instituutti), professori Søren Husted (Kööpenhaminan yliopisto), Dr. Inès Birlouez (Spectralys Innovation), tutkimusjohtaja Ulrike Lyhs (Helsingin yliopisto, Ruralia-instituutti), erikoissuunnittelija Marjo Särkkä-Tirkkonen (Helsingin yliopisto, Ruralia-instituutti) ja vanhempi tutkija Minna Mikkola (Helsingin yliopisto, Ruralia-instituutti).

Seminaarin järjestelyistä vastaavat Ruralia-instituutti, MTT ja Aalto-yliopiston Pienyrityskeskus. Seminaari on osa Mikkeliin perustettavan Luomuinstituutin toimintaa.

www.helsinki.fi/ruralia/OrganicFood2012/index.htm

LISÄTIETOJA:

Tutkimusjohtaja Carina Tikkanen-Kaukanen, puh. 050 318 0283
carina.tikkanen-kaukanen@helsinki.fi

► MERKITTÄVÄ TUTKIMUSRAHOITUS RURALIA-INSTITUUTIN OSUUSTOIMINTAOSAAMISELLE

Kunnallisanalyyttien kehittämissäätiö (KAKS) on myöntänyt 100 000 euron rahoituksen Helsingin yliopiston Ruralia-instituutin Mikkelin yksikölle osuustoiminnallisten palvelumallien tutkimukseen.

Osuustoiminnalliset palvelumallit – OPAMA -tutkimushankkeessa selvitetään, millaisia osuustoiminnallisia malleja Suomessa ja ulkomailla sovelletaan vanhuspalveluihin ja niihin verrattavissa oleviin palveluihin. Tar-

kastelussa kiinnitetään erityistä huomiota palvelumallien suhteeseen julkisiin palveluihin sekä siihen, minkä tekijöiden perusteella ko. mallit ovat valikoituneet.

Toinen tavoite on selvittää, mitkä ovat osuustoiminnallisten palvelumallien toimintaedellytykset ja reunaehdot kuntapalveluiden tuottamisessa. Huomio kiinnitetään oikeudellisen ympäristön lisäksi kuntien toimintastrategioihin ja hankintojen toteuttamiseen sekä paikallisyhteisön merkitykseen palvelutuotannon voimavarana.

Tutkimuksessa saadun aineiston perusteella arvioidaan osuustoiminnallisten palvelumallien mahdollisuuksia ratkaista vanhuspalvelujen ja muiden kuntapalvelujen haasteita. Keskeisiä tarkastelukohteita ovat asiakkaiden vaikutusmahdollisuudet palveluihin, paikallistalouden kysymykset sekä palvelujen vaikuttavuus. Tutkimuksen yhteenvedona syntyy kuvaus erilaisista osuustoiminnallisista vanhuspalvelumalleista, niiden käytäntöön soveltamisen edellytyksistä ja vaikutuksista paikallistasolla.

Tutkimushanke alkaa elokuussa 2012 ja kestää vuoden 2013 loppuun saakka. Hanketta hallinnoi Ruralia-instituutti ja se toteutetaan yhteistyössä Idekoop-osuuskunnan kanssa. Hankkeen vastuututkija Ruralia-instituutissa on tutkimusjohtaja, OTT Hagen Henry.

LISÄTIETOJA:

Projektisuunnittelija Seija Paksu
Puh. 050 390 2450
seija.paksu@helsinki.fi

MIKKELIN YLIOPISTOKESKUKSEN KOULUTUSTARJONTAA 2012–2013

AALTO-YLIOPISTON PIENYRITYSKESKUS

- **Yrittäjäksi NYT – yrittäjyyden perusvalmennus, Mikkeli**
Aloitukset syyskuussa ja lokakuussa 2012. (NYT-hanke)
- **Startti NYT – yritystoiminnan käynnistämisen tuki, Mikkeli**
Teemapäiviä syyskuusta 2012 lähtien. (NYT-hanke)
- **Yrittäjäkoulutus, Pieksämäki**
11.9.–22.11.2012 (NYT-hanke)
- **Logistiikka Venäjän-kaupassa, Mikkeli**
11.9.2012 (Biznes po-russki -hanke)
- **Nettimarkkinointi Venäjällä – lisää näkyvyyttä!, Savonlinna**
18.9.2012 (Biznes po-russki -hanke)
- **Business Breakfast -tilaisuus, Mikkeli**
20.9.2012 Miten voit hyödyntää sosiaalista mediaa markkinoinnissa? (Asiakkuudet ja myyntityö -hanke)
- **Sertifiointi Venäjän-kaupassa, Mikkeli**
27.9.2012 (Biznes po-russki -hanke)
- **Yritystä eteenpäin NYT – kehity ja kasva, Mikkeli**
9.10.2012–26.3.2013. (NYT-hanke)
- **Ohjaa yrittämään 5 op Yrittäjyys osaksi koulun toimintakulttuuria, Mikkeli**
16.10.–4.12.2012
Koulutus on tarkoitettu perusopetuksen, toisen asteen, aikuiskoulutuksen ja vapaan sivistystyön opettajille.
- **RYSÄ goes Luova Suomi, Mikkeli**
16.–17.10.2012

Luovan talouden puheenvuoroja, yritysesimerkkejä ja elämyksiä. (Luova Suomi -hanke)

- **Esimiesvalmennus**
17.10.2012–9.4.2013, **Mikkeli**
18.10.2012–10.4.2013, **Savonlinna**
(Uudistuva johtajuus -hanke)
- **Tullaus Venäjän-kaupassa, Mikkeli**
18.10.2012 (Biznes po-russki -hanke)
- **Maksuliikenne ja vientisaatavien turvaaminen Venäjän-kaupassa, Mikkeli**
1.11.2012 (Biznes po-russki -hanke)
- **Sosiaalisen median valmennus, Mikkeli**
7.11.–27.11.2012.
(Asiakkuudet ja myyntityö -hanke)
- **Aalto PK-JOKO 80, Mikkeli/Helsinki**
12.11.2012–3.6.2013
Johtamisvalmennus pk-yritysten johdolle ja avainhenkilöille.
- **Sopimukset ja sopimusriskien hallinta Venäjän-kaupassa, Mikkeli**
15.11.2012 (Biznes po-russki -hanke)

LISÄTIEDOT:
pienyrityskeskus.aalto.fi

HELSINGIN YLIOPISTON RURALIA-INSTITUUTTI, Mikkeli

- **Luomualan erikoisopinnot (30 op)**
Luomualan erikoisopinnot yliopistollinen täydennyskoulutuskokonaisuus ja sen opintojaksot sopivat niin yksittäisten henkilöiden kuin organisaatioiden täydennyskoulutukseksi. Opinnot suoritetaan 2–4 vuodessa. Kokonaisuuden teemat: luomun kestävyys, yritystoiminta luomualalla, luomun viestintä, neuvonta ja opetus. Tarjonnasta voi koota sisällöltään juuri sellaisen kokonaisuuden, joka parhaiten palvelee omia tavoitteita.
- **Laadukasta liiketoimintaa luonnosta (1.10.2011–30.11.2012), Mikkeli**
Kolme koulutusosiota:
1. mehiläistarhaus
2. luonnontuote- ja elintarvikeala ja
3. maatilan ympäristöhoito ja luonnonsuojelu.
Kohderyhmänä ovat eteläsavolaiset ja itäsuomalaiset luonnontuote- ja elintarvikealan yrittäjät ja niihin liittyvien toimialojen, kuten matkailu-, käsityö- ja hyvinvointialojen yrittäjät tai yritystoimintaa suunnittelevat sekä muut aiheista kiinnostuneet.

• **Scientific Seminar on Organic Food -seminar in Mikkeli, Finland**
1–2 November 2012.

Directed to researchers, students and professionals interested in food research including multidisciplinary areas such as life-sciences and socio-economic sciences.

The aims of the seminar are to reveal recent organic food research in Europe and introduce up-to-date research topics and methodologies to the participants. Important focuses are the quality of food in Europe and the socio-economic aspects of organic food consumption and production.

LISÄTIEDOT:
www.helsinki.fi/ruralia

MIKKELIN YLIOPISTOKESKUS PALVELUKSESSANNE 2012–2013

Aalto-yliopiston kauppakorkeakoulu Pienyrityskeskus
Lönnrotinkatu 7, 50100 Mikkeli
Puh. (09) 47 001 (vaihe)
www.pienyrityskeskus.aalto.fi

Aalto-yliopiston kauppakorkeakoulun International Business-kandidaattiohjelma
Lönnrotinkatu 5, 50100 Mikkeli
Puh. (015) 20 441
www.biz.aalto.fi/mikkeli

Helsingin yliopisto
Ruralia-instituutti
Lönnrotinkatu 7, 50100 Mikkeli
Puh. (09) 1911 (vaihe)
www.helsinki.fi/ruralia

Helsingin yliopisto
Kansalliskirjasto
Digitointi- ja konservointikeskus
Saimaankatu 6, 50100 Mikkeli
Puh. (09) 1911 (vaihe)
www.kansalliskirjasto.fi/kirjastoala/dimiko.html

Lappeenrannan teknillinen yliopisto
LUT Savo Sustainable Technologies
Sammonkatu 12, 50130 Mikkeli
Puh. 020 9446 2 111
www.lut.fi/mikkeli

Mikkelin yliopistokeskus
Koordinaatioyksikkö
Lönnrotinkatu 7, 50100 Mikkeli
Puh. 050 374 1150
tai 050 439 779
www.muc.fi

Mikkelin yliopistokeskuksen kirjasto
Lönnrotinkatu 7, 50100 Mikkeli
Puh. 050 438 5733 tai 050 390 2447
Avoinna ma–pe 9–11 ja 12–16